

Bài 19. Làm thế nào để tự tại vãng sanh?

Nửa thế kỷ trở lại đây, tuy chúng ta không thể đích thực nhìn thấy người ta vãng sanh. Nhưng những chuyện nghe đến thật không ít.

1. Những gì Phật dạy trong kinh phải y giáo phụng hành

Tại sao người ta có thể tự tại vãng sanh?

Đây là việc mọi người đều muốn biết, đặc biệt là những người đang sinh sống trong thời đại nhiều tai họa. Tự tại vãng sanh đối với chúng ta vô cùng quan trọng. Thật là một việc quan trọng nhất trong đời này.

Thật ra chỉ cần noi theo Kinh luận, tu học đúng như lý như pháp thì có thể làm được, đặc biệt là Kinh Vô Lượng Thọ. Cổ đức nói Kinh Vô Lượng Thọ là Kinh số một của Tịnh tông. Vì Kinh Vô Lượng Thọ giới thiệu hoàn cảnh ở Tây phương Cực lạc thế giới đầy đủ nhất; Giải thích phương pháp tu học tường tận nhất; Nói quả báo sau khi vãng sanh viên mãn nhất.

Nếu chúng ta chân chánh muốn tự tại vãng sanh tu học từ ba tháng đến sáu tháng, sẽ có thể thành công. Cho nên pháp môn này rất thù thắng, được hết thầy chư Phật tán thán tuyên dương. Thiện Đạo Đại sư nói: “Những gì Đức Phật dạy thì chúng ta phải làm được hoàn toàn, những gì Đức Phật dạy chúng ta không được làm, thì tuyệt đối đừng làm”. Nếu thật có thể hết lòng làm theo những lời dạy trong Kinh Vô Lượng Thọ làm hàng ngày, một ngày cũng không vi phạm, những công đức này tích lũy trong ba tháng thì bạn sẽ là thượng thiện nhân¹, sẽ nắm chắc sự vãng sanh tự tại. Nếu có thể làm hết sáu tháng thì càng

¹ Hòa thượng nói 3 tháng, 6 tháng có thể thành công là những đối tượng nào vậy? Bạn thử tỷ mỷ suy nghĩ mà xem: Để hành được 1 ngày cũng không vi phạm những điều Phật dạy trong Kinh Vô Lượng Thọ thì bản thân bạn phải thông đạt giáo lý của kinh điển; muốn thông đạt giáo lý bạn phải đọc tụng kinh điển cho thuộc, rồi sau đó rồi nghe Hòa thượng giảng, hiểu thấu triệt thì mới có thể hành được như lý như pháp.

chắc chắn hơn, cứ tiếp tục làm như vậy, bạn muốn chừng nào vãng sanh thì lúc đó vãng sanh. Đứng vãng sanh, ngồi vãng sanh tự tại tùy theo ý muốn. Đây là một việc quan trọng hàng nhất trong đời người.

Có một số người vãng sanh (nhưng) không được tự tại, lâm chung còn bệnh khổ, nguyên nhân là vì những gì Đức Phật dạy họ đều không thể làm hết hoàn toàn. Những gì Đức Phật dạy không được làm, thì họ phạm không ít. Đây là nghiệp chướng. Nhưng nhờ đời trước hay đời này còn chút thiện căn, lúc lâm chung gặp được bạn tốt nhắc nhở trợ niệm thì cũng có thể vãng sanh.

Chúng ta sống trên đời này mấy chục năm ngắn ngủi, lúc đến hai bàn tay không, thì lúc ra đi cũng hai bàn tay trắng. Cổ đức nói: muôn thứ không đem được chỉ có nghiệp theo thân “**Vạn bang hương bất thứ duy hữu nghiệp tùy thân**”. Tất cả mọi vật trên thế gian này không có một vật gì có thể đem theo, những gì có thể đem theo được chỉ là những nghiệp mà mình đã tạo ra. Việc này rất đáng sợ. Tôi đọc đến việc này rợn da gà, có nhiều người đọc đến nhưng không hề gì, như vậy đúng là nội tâm đã trãi đá hết chơn rồi. Nếu thật có tri giác đọc đến thiệt rất sợ thì làm sao dám tạo nghiệp.

Chư Phật Bồ tát từ bi có lòng thương yêu chân thành, chúng ta không biết thân cận học hỏi, mà còn xa lìa họ. Đi kết bạn với những bạn xấu trong thế gian, đó là sai lầm quá đỗi. Bạn xấu tức là những người tạo ngũ nghịch thập ác, không chịu nghe lời dạy của Thánh hiền, không y giáo phụng hành. Đây là một sự mất mát to lớn đối với đời sống tu học của chúng ta. Chúng ta phải nhận thức rõ ràng nhất định phải hết lòng nỗ lực tu học, nắm chắc sanh mạng ngắn ngủi nhưng quý báu trong đời này, hoàn thành nhân duyên hiếm hoi từ vô lượng kiếp đến nay.

Cho nên ở bài khai thị thứ 18 HT có giảng về 3 giai đoạn tu hành: 1- Đọc thuộc kinh văn ; 2- Yêu cầu viên giải; 3- Phải thực hành. Còn nếu ko hiểu thì bạn sẽ hành sai lung tung cả. vậy theo bạn đọc thuộc kinh diển bạn mất thời gian bao lâu? Sau đó phải nghe HT giảng thì mới hiểu, hiểu xong mới đến viên giải. Giai đoạn này bạn mất bao lâu, vì tôi thấy HT giảng kinh VLT đến 10 lần và đặc biệt lần 10 này đến mấy trăm tập. Sau đó hằng nói đến chuyện hành từ 3-6 tháng. Nếu không tỉ mỉ suy nghĩ thì bạn sẽ tưởng rằng dễ dàng quá để đạt được điều HT nói này.

Niệm Phật thành Phật, đây là một chuyện lớn, người như vậy mới đáng gọi là người có chí khí. Nếu nói theo nhà Phật thì thật đúng là đại anh hùng, đại trượng phu. Hy vọng chúng ta cùng nhau gắng sức khuyến khích lẫn nhau, ngay trong đời này làm cho xong công việc to lớn này, không uổng phí cuộc đời.

2. Phá trừ tự tư, tự lợi niệm Phật mới đắc lực

Tự tư tự lợi², pháp môn niệm Phật của chúng ta đang tu tập là dị hành đạo. Đạo dễ thực hành mà chẳng thể thành tựu nhân duyên là vì không thể buông xuống, vọng tưởng, phân biệt chấp trước. Niệm niệm vẫn còn tự tư tự lợi, dùng tâm niệm này tu học thì đúng như người xưa đã nói hết bể cỏ hòng cũng uổng công. Thế nên chỉ cần buông xuống ý niệm tự tư tự lợi thì niệm Phật nhất định sẽ đắc lực, thân tâm sẽ khinh an, cho dù có một chút bệnh thì cũng chỉ vì ăn uống chẳng cẩn thận nên phát ra cảm mạo phong hàn mà thôi, sẽ chẳng sanh bệnh nặng.

Nếu thật sự nhìn thấu buông bỏ tự tư tự lợi, niệm Phật cầu sanh tịnh độ, trong Kinh Di Đà nói: nếu niệm từ một ngày đến bảy ngày sẽ được thành công.

Những người y giáo tu hành xưa nay niệm Phật vãng sanh rất nhiều, phổ biến nhất là từ hai đến ba năm thì vãng sanh. Tại sao có người chẳng nhiều hơn bảy ngày? Có người lại phải niệm hai ba năm?

Người tin sâu nguyện thiết, thật sự niệm đến khi mất hết những tâm niệm tự tư tự lợi thì tự nhiên cảm ứng hiện tiền, công phu tành tựu. Chúng ta xem trong Tịnh độ Thánh hiền lục, Vãng sanh truyện. Vào đời nhà Tống Pháp sư Oánh Kha tin sâu nguyện thiết niệm ba ngày liền thành công.

Nếu lòng tin và nguyện lực chưa đạt đến mức khẩn thiết thì phải niệm hai ba năm. Thế nên những người này sanh tử tự tại, chẳng phải là thọ mạng chấm dứt mà là thọ mạng hãy còn, nhưng họ bỏ ra đi sớm, đạo lý là như vậy.

² “Tự tư, tự lợi”: Là chỉ nghĩ cho mình, lợi cho mình

Chúng ta nhìn thấy có nhiều người ra đi rất tiêu sái. Tiêu sái là nhàn hạ chẳng vương bận, tự tại chẳng có bệnh khổ, làm cho người khác vô cùng hâm mộ.

Tôi thường nhắc nhở mọi người chúng ta nhất định phải làm được. Nếu làm chẳng được thì trong lúc bệnh nặng thân thể chịu sự sắp xếp của người khác, tự mình chẳng thể làm chủ, sẽ chẳng nắm chắc việc vãng sanh. Thế nên bây giờ phải dự bị cho tương lai. Phương pháp tốt nhất là chẳng cần người khác chăm sóc, có thể dự biết trước ngày giờ ra đi, muốn đi lúc nào thì ra đi lúc đó.

Nhất định phải hạ quyết tâm làm việc này cho bằng được, thì đời nay mới chẳng luống uổng. Những việc còn lại toàn là giả, chỉ có việc này là thật mà thôi. Chúng ta nói về tự lợi, đây mới thật sự là tự lợi.

3. Làm thế nào để phá trừ tự tư, tự lợi? Chuyển niệm vì chúng sanh

Nhưng tự lợi phải được xây dựng trên cơ sở của lợi tha, trong đời sống sinh hoạt thường ngày khởi tâm động niệm đều vì chúng sanh chứ chẳng phải vì mình. Suy nghĩ cho mình là sai lầm, phải nghĩ cho chúng sanh, quên mất cái tôi đi. Nhất định phải vì chúng sanh thì tâm niệm tự tư tự lợi mới có thể đoạn trừ, chỉ cần đoạn trừ thì công phu tu học mới có thể nắm chắc. Chúng ta niệm niệm nghĩ đến chúng sanh, chúng sanh là chúng duyên hòa hợp mà sanh, bao gồm cả động vật thực vật và khoáng vật.

Thí dụ cái bàn không sạch thì mình chùi cho sạch, cái ghế không ngay ngắn thì mình sắp cho nó ngay ngắn. Như vậy đều là vì chúng nó. Cách làm này tức là lễ kính chư Phật trong mười nguyện Phổ Hiền. Kính người, kính sự, kính vật.

Phải bỏ tâm không chế, chiếm hữu

Đừng nên có tâm riêng tư, dục vọng tâm niệm muốn chiếm hữu, chiếm đoạt. Tâm niệm chiếm hữu này là căn bản của sanh tử luân hồi, là nguồn gốc của hết thảy tội nghiệp. Chúng ta phải nhổ trừ tội căn này.

Tại sao không được chiếm hữu? Phật dạy “*Tất cả pháp đều không*”, ngàn ngữ cũng nói: “*Sanh chẳng mang đến, chết chẳng mang theo*”. Vậy thì tại sao

có thể chiếm hữu được? Đây là từ trên hiện tượng thô thiển mà nói, đi sâu thêm thì Phật dạy “*Hết thấy các pháp do nhân duyên sanh, chẳng có tự tánh, đương thể tức không, chọn chẳng thể được*” (“**Nhất thiết chư pháp, nhân duyên sở sanh, vô hữu tự tánh, đương thể tức không, liễu bất khả đắc**”).

Chẳng những các vật ngoài thân chẳng thể được, ngay cả thân thể này cũng chẳng thể được. Chẳng có tâm chiếm lấy chiếm hữu những vật ngoài thân, đối với thân thể cũng chẳng có ý niệm là thân của mình, như vậy thì vấn đề sẽ được giải quyết. Đó là “*Một niệm tương ứng một niệm Phật, niệm niệm tương ứng niệm niệm Phật*”, quyết định sẽ sanh tịnh độ. Đó là giải thoát ra khỏi lục đạo luân hồi, ra khỏi thập pháp giới. Được vậy thì may mắn lắm.

Phải tuyệt đối tranh thủ cơ duyên hy hữu này

Từ vô thủy đến nay chúng ta chẳng gặp được duyên thù thắng, đời này may mắn đã gặp được. Trong Quán Kinh, Chú giải Thiện Đạo Đại sư nói:

- Cữu phẩm vãng sanh đều là do gặp được duyên khác nhau (*Cữu phẩm vãng sanh tổng tại ngộ duyên bất đồng*).

Nói một cách khác khi gặp duyên thù thắng thì phàm phu cũng có thể vãng sanh thượng thượng phẩm. Bỏ tất nếu chẳng gặp duyên thù thắng thì lại vãng sanh vào phẩm trung hạ. Duyên rất khó gặp, ấy là có thể gặp mà chẳng thể cầu.

Trong Kinh giảng thiện tri thức là duyên. Nếu được thiện tri thức hướng dẫn, thiện hữu nâng đỡ, đồng tham hữu tốt, đạo tràng tu hành tốt, thì tu hành chẳng có chướng ngại. Hiện nay chúng ta đã có đầy đủ duyên này đã được nhưng vẫn chẳng có thành tựu. Vậy là chỉ có thể trách mình không thể trách kẻ khác. Nhất định phải biết cơ duyên thù thắng như vậy trăm năm vạn kiếp khó gặp được.

Trong vô lượng kiếp hiếm hoi khó gặp có thể thành tựu được hay không?

- Máu chốt nằm ở chỗ đột phá, phá trừ tự tư tự lợi.

- Phương pháp đột phá là niệm niệm vì chúng sanh, nhất định chẳng vì chính mình.

Nếu vì mình thì nên vãng sanh tịnh độ sớm hơn. Thân thể còn lưu lại trên thế gian này, mỗi ngày đều phải phục vụ cho chúng sanh. Như vậy là hoàn toàn giống với hạnh nguyện của chư Phật Như Lai.

Làm vậy bạn sẽ được đại tự tại, đạo lý và sự thật này chúng ta phải hiểu tường tận, y giáo tu hành./.